

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/320/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616203351
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3616203351.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Ivety Sopkovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu A. banka Z., a.s., so sídlom R., C. XX, L.: XX XXX XXX, proti žalovanému H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., M. R. S. XXX/XX, o zaplatenie 1 687,61 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16. mája 2017, č.k. 6Csp/27/2016-124, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti povoľujúcej splácanie dlhu v mesačných splátkach z m e ň u j e tak, že žalovaný je povinný zaplatiť súdom priznané plnenie (vrátane príslušenstva) v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 1.687,61€ s úrokom vo výške 28% ročne od 09.11.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku tak, že dlžnú sumu je žalovaný povinný splácať v mesačných splátkach po 50 Eur žalobcovi vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil najmä ust. § 269 ods. 2, § 708 ods. 1, § 709 ods. 1, § 711 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy) a podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, 232 ods. 3, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 687,61 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uviedol, že so žalovaným uzatvorili dňa 05.05.2010 zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet č. Z Podľa príslušných ustanovení zmluvy sa táto spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom zmluvy riadne oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Podľa príslušných ustanovení zmluvy bola banka (žalobca) oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca uzatvoril účet žalovaného, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred uzatvorením účtu vykonal dňa 08.11.2013 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. Z V zmysle 3.12 VOP, nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je

majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. V súlade s citovaným ustanovením VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 1.687,61€ (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % p.a. (úroková sadzba platná od 1.7.2012) a to až do vyplatenia celej pohľadávky. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že si je vedomý toho, že má dlh, ale nie je si istý, že až taký veľký. Za mesiace december, január, február si je istý, že to bolo v roku 2013/2014 nedostal žiadnu výplatu. Bolo mu to všetko stiahnuté, takže nedostal ani korunu. V tom čase mohol byť v debete asi 1 200 €. A za tie tri mesiace zarobil asi 1 000 €. Takže požadovaná suma je nesprávna. Nemá o tom žiadne doklady, to by mala mať výpisy banka. Ak tam bude dlh, tak žiadal o splátkový kalendár, v hotovosti nemá. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril tak, že pokiaľ ide o žalovaným namietané úhrady dlhu z mesiacov december 2013, január 2014 a február 2014, tieto žalobca na predmetnom dlhu neeviduje. S umožnením splácania dlhu v splátkach nesúhlasí, nakoľko ani po začatí súdneho konania neeviduje čo i len jednu čiastočnú úhradu, a nie je teda predpoklad, že by žalovaný splátkový režim dodržiaval. Zároveň žalovaný svoju žiadosť riadne nezdôvodnil a nepreukázal a obmedzil sa len na konštatovanie svojej nepriaznivej finančnej situácie. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 05.05.2010 zmluvu, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol bežný účet. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného žalobca v súlade so zmluvou a Všeobecnými obchodnými podmienkami zatvoril účet žalovaného a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) bola v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami v spojení s výveskou úrokových sadzieb úročená úrokom vo výške 28 % ročne. Súd z predložených výpisov z účtu zistil, že výška nepovoleného prečerpania predstavuje sumu 1 687,61 €. Z vývesky úrokových sadzieb žalobcu vyplýva, že úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu je 28 %. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd prvej inštancie preukázané, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a poskytovanie s tým súvisiacich služieb. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka v prípade, že je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. Aj keď predmetná zmluva je zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka, je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka. Podľa výpisov z účtu je zrejmé, že žalovaný neuhradzáním dojednaných poplatkov sa v súlade so Všeobecnými podmienkami banky dostal do stavu nepovoleného prečerpania, čím prekročil výšku voľných finančných prostriedkov na svojom účte. Pre tento prípad bola medzi zmluvnými stranami dojednaná sankcia - úročené nepovoleného prečerpania debetnou úrokovou sadzbou určenou bankou vo výške 28 %. Podľa prehľadu bankového účtu žalobca účtoval žalovanému poplatky v súlade s platným Sadzobníkom a úroky z nepovoleného prečerpania. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi uplatnený nárok spolu s príslušenstvom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vzhľadom na výšku priznanej sumy a žiadosť žalovaného o splátkový kalendár súd prvej inštancie rozhodol, že dlžnú sumu je žalovaný povinný splácať v mesačných splátkach po 50,- € vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd prvej inštancie prihliadal aj na to, že žalobcovi zaplatením prisúdenej sumy v splátkach nevznikne žiadna podstatná ujma. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku, a to výrokovej časti o povolení splácať priznaný dlh v mesačných splátkach podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietal, že rozsudok nie je v časti povolenia splátok riadne odôvodnený a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Mal za to, že rozhodnutie nemožno považovať za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak súd priznáva plnenie v splátkach, avšak svoj názor nepodloží náležitou právnou argumentáciou ani riadne vykonaným dokazovaním. Poukázal na to, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal svoje pomery. Na podporu svojich tvrdení poukázal najmä na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 201/2010 zo dňa 09.11.2010, rozsudok Krajského súdu v Trnave, č.k. 23Co/498/2016-72 zo dňa 15.05.2017, Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/91/2017-138 zo dňa 16.05.2017, Krajského súdu v Nitre, č.k. 8Co/135/2017-86 a ďalšie. V odvolacom konaní sa domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia

a zaviazania žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Žalovaný s k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu - čo do splatnosti dlhu v mesačných splátkach v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako "CSP") a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP, a to v časti povoľujúcej žalovanému splácať dlhu v mesačných splátkach.

5. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

6. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

7. Vo všeobecnosti teda platí, že lehota na plnenie priznané súdnym rozhodnutím je zo zákona tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť v splátkach, pričom musí určiť výšku aj dátum splatnosti každej jednotlivkej splátky. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

8. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že je v prejednávanej veci je namieste určiť dlhšiu lehotu na plnenie alebo stanoviť, že sa plnenie má uskutočniť v splátkach, je potrebné túto časť výroku rozhodnutia súdu podložiť zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo odôvodňovali záver súdu, že je potrebné vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom účastníkov vhodné určiť na splnenie dlhu lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo stanoviť, že peňažné plnenie môže byť splnené v splátkach (R 67/1966).

9. V prejednávanej veci súd prvej inštancie povolenie splátok žalovanému len stručne odôvodnil tým, že žalovaný žiadal o splátkový kalendár, preto rozhodol tak, že dlžnú sumu je žalovaný povinný splácať v mesačných splátkach po 50 Eur, vždy do 15-teho dňa daného mesiaca vopred. Prihliadol aj k tomu, že žalobcovi tým nevznikne žiadna podstatná ujma. Z obsahu spisu však vyplýva, že súd prvej inštancie riadne nezisťoval ani nemal dostatočným spôsobom preukázané pomery žalovaného, ktoré by odôvodňovali predĺženie lehoty na plnenie alebo povolenie splácania priznaného peňažného nároku v splátkach. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal splátkový kalendár, súd prvej inštancie mal vykonať dokazovanie ohľadne aktuálnych finančných, majetkových a sociálnych pomeroch žalovaného a zistenia jeho objektívnych možností priznaný dlh splatiť v čo možno najkratšom čase. Pokiaľ tak súd prvej inštancie rozhodol o povolení splátok bez náležitého zistenia pomeroch na strane žalovaného, jeho rozhodnutie je v tomto smere vyznieva nepresvedčivo a arbitrárne.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti povoľujúcej zaplatať priznaného peňažného plnenia v splátkach zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatať dlh s príslušenstvom v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).